

1. Szent Miklós a hulló hóban puttonyával körbejár,
bekopogtat minden házba, minden szegényt megtalál.

R.: Mosoly ül Szent Miklós arcán,

merre Ő megy, hull a hó, röpíti szél, szánkó...
Nálunk hagyja a szívét, reánk szórja örömét,
nekünk adja jókedvét.

2. Ajándékát hátán hordja, szíve csupa szeretet.
sose nézi, jó vagy rossz vagy, szeret minden gyereket.
3. Ajándéka nem az arany, nem is hamis földi kincs,
szeretetet vig örömet, olyat hoz, mi nekünk nincs.
4. Ezen a szép téli estén kövessük a példáját,
vidám, boldog nevetéssel ünnepeljük Mikulást!

1. Miklós püspök egykor régen segített a szegény népen.

Őt dicsérte koldus, árva, emlékezzünk jószágára.

2. Szegény ember három lánya megnőtt, s nem volt hozomány.
Megtudta ezt Miklós püspök, s pénzzé tette a nagy üstöt.
3. Zacsó pénzzel arra sétált, ablak alatt lopva megállt.
Csörgést hallott a szegény lány, cipőjébe pottyant dénár
4. Sok év múlva Miklós meghalt, Gyerek, szegény mind sírt sok
jajt. Ki fog rajtunk segíteni, Miklós helyett sok jót tenni
5. Megszólalt a gondos apa, kinek volt egy gondolata:
felöltözöm ruhájába, nem szakad meg osztózása
6. Ajándékos, kedves Szentünk példaképpen jár előttünk.
Emlékére adnak nekem sok jót, amit kíván szívem.

Hullik a völgyben a pelyhe a hónap,
siklik a dombon az ősz Mikulás.

Sok kicsi kérdezi, mit hoz a holnap,
lesz-e a zsákban a sok mazsolás.
Péter énekel, de ha finnyás, Pál fiára jusson a virgács.
Jöjjön a, lássuk a mit hoz a holnap,
lesz-e a zsákban a sok mazsolás.

- R. Szent Miklós, szent Miklós! Itt vagy közöttünk,
ezzel a kis vidám dallal Téged köszöntünk.

1. Messze földről száll csengőszavú szán,
csengettyűje jelzi, itt a Mikulás!
Aranyfelhőkön a jó Istenből jön,
s templomunkba lépve örömmel köszön.
2. Hallottuk már rég jószágod hírét,
csodás tetteidről zeng a föld és ég.
Koldus és beteg, és a sok gyerek
a Te neved áldja, és mind rád nevet.
3. A jó Isten szeret minden gyereket,
reggel, délben, este áld az Ő keze.
Mindig jó velünk: mi is jót tegyünk,
erre szent Miklóstól jó példát vegyünk!

1. Hideg tél és hóhullás, Jöjj el, kedves Mikulás!
Minden gyermek várva vár, vidám ének hangja száll.
Van zsákodban minden jó, piros alma, mogyoró.
Jöjj el hozzánk, várunk rád, kedves, öreg Mikulás!
2. Nagyszakállú Mikulás, jó gyermek barátja.
Cukrot, diót, mogyorót rejteget a zsákja.
Amerre jár reggelig, kis cipőcske megtelik.
Megtölti a Mikulás, ha üresen látja.

1. Hull a hó, hull a hó, mesebeli álom.
Télapó zúzmarát fújdogál az ágon.
2. A kis nyúl didereg, megbújik a földön.
Nem baj, ha hull a hó, csak vadász ne jöjjön.
3. Parányi ökörszem kuporog az ágon,
vidáman csipogja: „Süt még nap a nyáron!”

1. Télapó itt van, hó a subája,
jég a cipője, leng a szakállá!
Zsák, zsák, teli zsák, piros alma, arany ág.
2. Két szarvas húzta, szán repítette,
gömbölyű zsákját százfele vitte!
Zsák, zsák, teli zsák, piros alma, arany ág.

1. Pattanj pajtás, pattanj Palkó!
Nézd csak, nyílik már az ajtó!
Künn pelyhekben hull a hó, Itt van, itt van Télapó!
2. Meg-megrázza ősz szakállát,
puttony nyomja széles vállát,
benne dió, mogyoró! Itt van, itt van Télapó!
3. Hófehér a rét, a róna, mintha porcukorból volna.
künn pelyhekben hull a hó, itt van, itt van Télapó!

Suttog a fenyves zöld erdő, Télapó is már eljő.
Végire jár az esztendő, cseng a fürge száncsengő.
Tél szele hóval, faggal jó, elkel most a nagykendő.
Libben a tarka nagykendő, húzza-rázza hús szellő.
Suttog a fenyves zöld erdő, rászítal a hófelhő.
Csendül a fürge száncsengő, véget ér az esztendő.

1. Ég a gyertya, ég, el ne aludjék,
Szíveinkben a szeretet ki ne aludjék!
2. Ég a gyertya, ég, fusson a sötét,
Szívünkben a rosszaság is kitarodjék!
3. Ég a gyertya, ég, nő a fényesség,
Sötét földhöz a fényesség egyre közelebb.
4. Ég a gyertya, ég, az Adventi négy,
Azt lobogják, azt hirdetik, Jézus, üdvözlégy.